

SZTUKA BYCIA KSIĘDZEM

PORADNIK

PRACA ZBIOROWA POD REDAKCJĄ
JÓZEFA AUGUSTYNA SJ

Wydawnictwo WAM
Kraków 2010

SŁOWO WSTĘPNE

Osoba i posługa kapłana to wyzwanie dla współczesnego świata. Dla jednych kapłan jest stałym towarzyszem na drogach życia chrześcijańskiego. Jest uczniem i sługą Jezusa Chrystusa, głoszącym Jego słowo. Umożliwia wiernym dostęp do sakramentów – źródeł łaski. Jest przewodnikiem wspólnoty. Dla innych ksiądz to ulubiony cel krytyki, wytykania słabości i niekonsekwencji w obliczu ideałów i wartości, które głosi. Chyba najmniej jest takich, którzy patrzą na księdza z obojętnością. Dlaczego? Dlatego że mimo wszystko pozostaje on znakiem rzeczywistości nieobojętnej dla człowieka.

Spośród wielu słów nadziei i oczekiwań związanych z przeżywanym przez nas Rokiem Kapłańskim przytoczmy słowa Benedykta XVI z listu na rozpoczęcie obchodów roku: „Ten rok ma pobudzić do wewnętrznej odnowy wszystkich kapłanów, aby ich świadectwo ewangeliczne we współczesnym świecie stało się silniejsze i bardziej wyraziste” (16 VI 2009). Ojciec Święty przypomniał również słowa Świętego Proboszcza z Ars: „Kapłaństwo – to miłość Serca Jezusowego”. Kapłaństwo jest darem ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Pana dla Kościoła. Jest tajemnicą, a jednocześnie rzeczywistością codziennego życia uczniów Jezusa. Rok Kapłański stanowi zachętę dla wszystkich, aby pochylić się nad tym darem, nad jego tajemnicą i rzeczywistością.

Dar wymaga współpracy, ponieważ staje się zadaniem. Przede wszystkim wymaga stałego utożsamiania się z jedynym i najwyższym Kapłanem – Jezusem Chrystusem. Wymaga poznawania Go, przyjmowania i odtwarzania Jego stylu życia. Wymaga pogłębiania przyjaźni z Nim. Wyzwanie, jakie stale towarzyszy kapłanowi, dobrze streszczają słowa: *Wyphlyń na głębię* (Łk 5, 4). I jeszcze inna zachęta: „Rozpalaj na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie” (por. 2 Tm 1, 6). Komentując te słowa w adhortacji *Pastores dabo vobis*, Sługa Boży Jan Paweł II pisał: „Apostoł prosi Tymoteusza, by «rozpalił» Boży charyzmat niczym ogień tłący się w popiele, a więc by go przyjął i żył nim, nie tracąc i nie zapominając owej «trwałej nowości», jaka znamionuje każdy dar Boga – Tego, który wszystko czyni nowe (por. Ap 21, 5); a zatem, by go przeżywał w całej jego nieprzemijającej świeżości i pierwotnym pięknie”¹.

¹ Jan Paweł II, *Pastores dabo vobis*, Rzym 1992, 70.

Współpraca z darem dokonuje się również w misji, spełnianej wiernie i twórczo, w odpowiedzi na problemy i potrzeby współczesnego świata. Kapłan podejmuje misję jako świadek Bożej rzeczywistości. Świadek powinien być wiarygodny i przejrzysty. Tylko wtedy jest szansa, że płomień jego wiary, nadziei i miłości rozpali serca tych, do których został posłany, i sprawi, że oni sami staną się świadkami.

W ostatnich kilkudziesięciu latach Kościół w Polsce został obdarowany wieloma powołaniami kapłańskimi. Być może Opatrzność Boża chciała nas w ten sposób wspomagać w zmaganiach z bezbożnym systemem totalitarnym, w zmaganiach o prawdę, o godność człowieka, o miejsce Boga w jego życiu i życiu narodu. Dziś dziękujemy Opatrzności za dar odzyskanej wolności i niepodległości. Jednocześnie uświadamiamy sobie, że przed całym Kościołem, a zwłaszcza kapłanami, stają nowe wyzwania i nowe zadania. Współczesna Polska jest bardziej wymagająca. Współczesna Polska jeszcze bardziej potrzebuje autentycznych świadków wiary. Potrzebuje nadziei. Potrzebuje świadectwa solidarności z ubogimi, cierpiącymi, żyjącymi na marginesie.

Należy się cieszyć, że Rok Kapłański przynosi owoce. Te najważniejsze są niewidzialne. Rodzą się w zaciszu kapłańskich sumień i serc. To owoce nawrócenia, odnowy wewnętrznej, pogłębionej przyjaźni z Panem. Bardziej widoczne owoce to większa gorliwość, liczne inicjatywy duszpasterskie, nowe programy stałej formacji kapłanów.

W tę rzeczywistość wpisuje się również inicjatywa Wydawnictwa WAM w postaci publikacji *Sztuka bycia księdzem*. Jakość tekstów i szeroki wachlarz podejmowanych problemów pozwalają żywić nadzieję, że książka będzie znaczącym wkładem w refleksję Kościoła polskiego nad posługą kapłanów. W pewnym sensie *Sztuka bycia księdzem* tworzy swoisty „tryptyk”, którego pierwszymi częściami są cenne publikacje: *Sztuka spowiadania* oraz *Sztuka kierownictwa duchowego*.

Dziękuję Wydawnictwu WAM, jego Redaktorom i Autorom tekstów. Czytelnikom życzę, aby dzięki *Sztuce bycia księdzem* jeszcze bardziej ceniłi skarb, jakim jest Chrystusowe kapłaństwo.

Stanisław Kardynał Dziwisz
Arcybiskup Metropolita Krakowski
Przewodniczący Komisji Duchowieństwa
Konferencji Episkopatu Polski